

mig er forøvrigt Posteringen, saaledes som den nu findes med Hensyn til Udbetalingen for den svævende Statsgjæld, ikke hensigtsmæssig. Det første Aar, da Rigsdagen var samlet, gjorde jeg opmærksom paa, at jeg ikke antog, at den Maade, hvorpaa Posteringen fandt Sted, var hensigtsmæssig, og efter et Par Aars Forløb blev den ogsaa forandret; men nu er man igjen gaaet tilbage til den tidligere Postering; men — som sagt — Det er Posteringen, et Andet er, hvorvidt Noget skal beroe paa administrativt Vilkaarlighed; thi selve Posteringen, der nu er fremkommen, er kun fremkommen ved Beslutning af den lovgivende Myndighed. Jeg kan altsaa ikke indsee, at der er den mindste Frygt med Hensyn til den administrative Vilkaarlighed, der bestandigt kommer frem og frem igjen, naar der er Tale om Fortolkningen af dette Lovforslag, og jeg kan derfor ikke opgive den Mening, som jeg har ytret, at naar der var Tale om en Overenskomst, ja, saa vilde Rigsdagen gaae meget vidt; men naar der er Tale om Ret, saa troer jeg ikke, at Rigsdagen kan anerkende, at den omhandlede Fortolkning er rigtig.

Indenrigsministeren: Som den, der nærmest er ansvarlig for, at Kongeriget opfylder sine Forpligtelser mod Monarchiet, anseer jeg det ikke for passende ganske at afholde mig fra at ytre mig i Anledning af de forskellige Bemærkninger, der ere fremkomne her i Thinget fra forskellige Landsthingsmænd, navnlig fra den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig. Jeg skal imidlertid bestræbe mig for at fastholde, at der for Diebliffet ikke er Spørgsmaal om Budgettet og ikke om Regnskabet. Det er vel ikke muligt aldeles at see bort fra enhver Betragtning, der mere hører ind under en Regnskabsforhandling, men jeg skal dog væsentlig holde mig til Sagen som en Budgetforhandling. Jeg troer da, at netop naar man holder sig til Sagen som en Budgetforhandling, maa man, naar man alvorligt vil overveie og gjennemtænke Sagen, finde, at der fra dette Standpunkt aldeles ikke er nogen Tvivl. Jeg troer, at man maa erkende — selv den ærede Landsthings-

mand vil efter en nærmere Overveieelse vistnok komme til det samme Resultat — at Alt er klart som Dagens Lys, saa soleklart, som Noget kan være, saa at der fornuftigvis ikke kan være Skygge af Tvivl om Landsdelenes Forpligtelse ligeoverfor Monarchiet. Udgangspunktet i saa Henseende er jo de meget ofte citerede Bestemmelser baade i Grundlovsindskrænkningen og i Fællesforsatningsloven. Disse Bestemmelser have været Gjenstand for Kritik, og det er blevet ytret, at den ærede Landsthingsmand, der oftere har havt Ordet, og som sidder bag ved mig (Andræ), maaſkee har dømt disse Bestemmelser noget for strengt. Dersom man skulde indlade sig paa nærmere at belyse den omhandlede Grundlovsbestemmelse, troer jeg rigtignok, at der kunde være Anledning til Anker baade fra den reelle Side og fra Formens Side. Jeg troer, at den vigtigste Anke mod Fællesforsatningen i denne Henseende — det er min Opfattelse, som jeg ikke har nogen Grund til at tilbageholde — er den, at Bestatningsmyndigheden hos Kongen og Rigsraadet er begrændset paa en saadan Maade, at det bliver nødvendigt i en væsentlig Grad at fordre Tilskud fra de forskellige Landsdele, og navnlig i en saa væsentlig Grad, at der bliver Spørgsmaal om Nødvendigheden af en Ligning vel ikke her, men dog i de andre Landsdele. Det er min Overbeviſning, at dette er en praktisk Hovedmangel, og at det er en Hovedopgave paa en eller anden Maade at bringe det derhen, at de praktiske Vankeligheder, som udvikle sig heraf, i Tidens Løb maae blive mindre og mindre. Jeg troer, at det i alle Maader havde været heldigere, om den fælles Lovgivningsmagt havde havt en ingenlunde ubegrændset, men en anderledes begrændset, en mindre beskaaret Bestatningsmyndighed, saa at den kunde sætte sig med Hensyn til de Udgifter, den besluttede, i umiddelbar Forbindelse med Statterne, og ikke behøvede først at henvende sig til Landsdelene, for ad denne Vej at faae de fornødne Midler. Ogsaa med Hensyn til Formen er jeg ganske enig med min ærede Collega i, at Udtrykkene ikke ere de heldigste. Det vilde næppe være muligt, at der skulde kunne udvikle sig en saadan Misforstaaelse, som har uddanne